

Scenariusz dla nauczycieli przedszkoli

„Jak rozmawiać z dziećmi o wojnie w Ukrainie”

Opowiadanie o konflikcie

To był zwyczajny dzień, mieszkańcy smerfowej wioski jak zwykle szykowali się do swoich obowiązków. Niektórzy z nich jedli śniadanie, inni byli już w drodze do pracy, a byli też tacy, którzy leniuchowali jeszcze w łóżeczku. Nikomu nie przyszło do głowy, że coś może zaburzyć tę harmonię. Jednak zły Gargamel, postanowił zrealizować swój zamiar, który planował od lat. Chciał, aby wioska smerfów stała się jego własnością. Przy pomocy armii złych trolli zaatakował krainę i jej mieszkańców. Zaskoczone smerfy nie były przygotowane na to, że amia Gargamela będzie burzyła ich domy i próbowała dostać się do ich przywódcy Papy Smerfa. Po pierwszym szoku wszystkie smerfy podjęły decyzję, że nie oddadzą tak bez walki swojej wioski. Wierzyli, że Papa Smerf, któremu ufali, ponieważ był mądrym i dobrym człowiekiem, na pewno nie pozwoli żeby stała im się krzywda. Kiedy okoliczne wioski dowiedziały się o nieszczęściu swoich sąsiadów, postanowiły ruszyć z pomocą. Mimo to Gargamel był nieustępliwy i nadal atakował smerfy. W wiosce zapanował chaos, strach, a także niepewność. Smerfy obawiały się, co przyniesie kolejny dzień. Każda rodzina martwiła się o bezpieczeństwo swoich bliskich i zastanawiała się, jak można ich ochronić. Na szczęście w wiosce były miejsca, w których można było się schronić na wypadek ataku nieprzyjaciela. Mieszkańcy mogli również liczyć na pomoc swoich sąsiadów w postaci jedzenia, ubrań i lekarstw. Cały świat uważnie przypatrywał się działaniom Gargamela, mocno go potępiał i ostrzegał, że jeśli nie przestanie atakować wioski Smerfów, to włączy się w obronę ich mieszkańców.

Propozycje zagadnień do rozmowy z dziećmi w oparciu o opowiadanie:

1. Co czuli mieszkańcy wioski, gdy zostali zaatakowani przez Gargamela? Czego się obawiali?
2. Co my (dzieci) odczuwamy w sytuacjach dla nas trudnych?
3. Co nam pomaga, kiedy wydarza się coś trudnego? Gdzie szukamy wsparcia?

Krótką rozmowa z dziećmi na temat wojny w Ukrainie

PAMIĘTAJMY!

Dzieci mają różny stopień gotowości przyjęcia złych informacji i różną potrzebę zaspokajania wiedzy. Dlatego po tym, co niezbędne, czyli podaniu dziecku podstawowej informacji o wojnie – otwórzmy się na jego ciekawość. Dziecko będzie pytać o tyle, ile jest w stanie udźwignąć. Odpowiadajmy szczerze i zgodnie ze swoją wiedzą, ale też z uwagą na wrażliwość dziecka. To my znamy je najlepiej i wyczuwamy, gdy będzie już „za nadto”

1. Czy opowiadanie o konflikcie Gargamela ze smerfami z czymś Wam się kojarzy, co obecnie dzieje się na świecie?
2. W jaki sposób możemy wspierać mieszkańców Ukrainy? - pomysły dzieci z modelowaniem rozmowy przez nauczyciela

WAŻNE!

W tej rozmowie ważna jest szczerłość dotycząca naszych obaw i lęku. Należy podkreślić, że każdy

boi się wojny, czy jest dzieckiem, czy dorosłym. Jest to uczucie naturalne w obecnej sytuacji. Ważne jest to, aby rozmawiać o swoich emocjach z bliskimi, nie tłumić lęku.

3. W sytuacji, gdy zaobserwujemy u dzieci niepokój lub będą zadawać pytania o bezpieczeństwo naszego kraju, przekażmy im informację na temat NATO: „Jesteśmy w sojuszu wojskowym z największymi armiami świata. W tym sojuszu kraje umówiły się, że nie wolno zaatakować żadnego z nich, bo wtedy odpowie cały sojusz. Dzięki temu jesteśmy bezpieczni w naszym kraju”

4. Podanie dzieciom sposobów radzenia sobie z lękiem związanym z wojną:

- przytulanie do rodziców, bycie razem, spędzanie wspólnego czasu
- mówienie o swoich uczuciach,
- ćwiczenia oddechowe
- zabawa, rysowanie.

5. W ramach solidarności z mieszkańcami Ukrainy można zaproponować dzieciom wykonanie pracy plastycznej w formie flagi Ukrainy i wywieszenie jej w oknie.

6. Zakończenie zajęć. Iskierka

Uwagi do realizacji scenariusza:

- **Przed zajęciami z dziećmi należy poinformować rodziców o zamiarze ich realizacji (może być tak, że rodzice np. 4- latków chronią dzieci przed informacjami o wojnie i nie życzą sobie poruszania tego tematu w grupie.)**
- **W przypadku zgody rodziców na zajęcia należy przekazać im wskazówki dla rodziców, aby mieli możliwość kontynuowania rozmowy z dzieckiem, jeśli wykaże ono taką potrzebę.**